

Štědrý večer

L2,8-12

24.12.2022

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Pána Ježíše Krista,
který byl a je s lidmi,
který přichází k našim příbytkům, aby byl u nás hostem.

Introit:

Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo;
nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.

Píseň: 482

Čtení: L2,1-19

Píseň: 474

Kázání: L2,8-12

Celý tehdejší svět je na nohou. Probíhá sčítání lidu. V celé římské říši lidé přecházejí sem a tam, aby splnili svoji občanskou povinnost. I my jsme v těchto dnech vrženi do pohybu. Nikoli proto, abychom konali občanskou povinnost, ale protože svět, který ještě v lednu tohoto roku se zdál býti bezpečný, se stal chaotickým, zamlženým a nestálým. Je ohrožen arogancí moci.

Co je vlastně v našem životě stálé? Peníze, majetek, vztahy? Peníze se rozkutálí. Majetek může být a zase není, a vztahy, ty v poslední době nestojí mnohde za nic. Mohli bychom říci, temnota kolem nás. Temnota někdy hustá tak, že nevidíme vlastní ruku.

Do této temnoty, kdy zůstane bdělých jen pár pastýřů, do naprosté noci, kdy je tma jako v pytli, do temnoty strachu, obav a lidské nouze se prolomí světlo.

Světlo, které pastýřům osvětluje noc a jejich strážnou službu. Anděl nepřichází zahalen temnotou noci, aby se možná u ohýnku ohřál a trochu se pobavil s bdícími lidmi.

Anděl přichází odněkud, kde je světlo. Kde nepotřebují své činy zahalovat do tmy. Bůh nepotřebuje sebe zahalovat tmou. Bůh vlastně tmu pohlcuje, tmy pastýře zbavuje, tmu noci prozařuje.

Bůh i nám již prozářil nejednu tmou, kdy jsme měli strach o to, jak v životě obstaráme, co v životě vlastně děláme, strach z odpovědnosti, kterou přináší život.

Do této noci, do temnoty, zní andělské: *Gloria in excelsis Deo*. Tedy: *Sláva na výsostech Bohu*. Do naší temnoty, slepoty i vášně zní Gloria. Možná, že si někdo řekne: a co já s tím? Co já s tou slávou, která ještě nepatří mně, ale nějakému Bohu? Tak tedy sláva Bohu, ale jak poznám tu slávu, když je kolem černočerná tma?

Tma se dá zahnat. I u pastýřů byla zahnána. To je to prvé, co nám říká náš text. To druhé je pozdrav anděla, kterým nás zdraví, tedy přeje zdraví. Místo pozdravu dobrý večer, či čau lidi, anděl říká jedno podstatné: *Nebojte se*. Prostě se nebojte, o svůj život, o peníze, o děti, o rodiče, o to všechno, o co nechceme přijít, protože bez toho nedovedeme žít.

Nebojte se. Takže prvé a důležité je se nebát, zbavit se strachu, noc je zatlačena, je světlo, i když je kolem tma. V tom světle můžeme rozpoznat, proč se nemáme bát.

Strachu o sebe se můžeme jednou provždy zbavit. Protože přišel ten zdánlivě očekávaný zachránce – křesťané říkají Spasitel, Kristus Pán. Tedy, abychom nedělali zbytečné konstrukce, na svět přišel zachránce, který zařídí naše vysvobození – tedy spasení – stane se nám Bohem – tedy tím, kterého milujeme. Přinese nám svobodu od všech strachů, obav a zaručených poplašných zpráv.

No, opět slyším, to je pěkné, ale co já s tím? Mít rád někoho, koho nejde poznat? Kdo je někdy zahalen v mlčení? Spolehnout se na něco, na co se nedá šáhnout? Tak to je ten krok do neznáma, do černočerné noci, potom, co anděl odešel od pastýřů, kteří spěchali, aby si ověřili pravdivost andělových slov.

Tak tohle je poselství, poselství Vánoc. Poselství o tmě, světle, záchraně, která je pro ty, kteří přiznají, že mají strach a obavy, kteří se nakonec rozběhnou vstříc tomu děťátku plénkami obvinutému a položenému svou matkou do jeslí. Tak takhle je bezbranný Bůh, který chce s námi lidmi být i dnes a naplnit nás láskou, abychom mohli mít rádi. Tak v téhle bezbrannosti a vydanosti se projevuje jeho síla a láska.

Pane, dej, abychom vykročili do temna noci s nadějí, že ty jsi přemohl všechny běsy, které nás přes všechno snažení dohánějí. Pane, dej, aby se i nad námi rozprostřela záře tvého narození.

Amen.

Píseň: 492

Požehnání:

Nechť vám Pán Bůh dá pokoj všelikým způsobem,
lásku, která přemáhá nejednu tmou.

Nechť nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář a obdaří vás pokojem.

Píseň: 464